

Sygn. akt III A Ua 1451/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Irena Różańska-Dorosz
Sędziowie:	SSA Janina Cieślikowska (spr.) SSA Maria Pietkun
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o odsetki

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Opolu

z dnia 24 sierpnia 2011 r. sygn. akt V U 519/11

I. oddala apelację;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy kwotę 120,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Opolu – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 17 stycznia 2011 r. i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz wnioskodawcy E. K. ustawowe odsetki od świadczenia rentowego za okres od 15 lipca 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. począwszy od dnia 26 września 2009 r. do dnia 21 grudnia 2010 r., oddalił odwołanie w pozostałej części, zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd I instancji wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 30.09.2010 r., sygn. V U 2333/09 Sąd Okręgowy w Opolu zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. i przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 15.07.2009 r. na okres 2 lat.

Decyzją z dnia 13.12.2010 r. ZUS wykonał wyrok Sądu Okręgowego i przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 15.07. 2009 r. do 31.07.2011 r., wyrównując świadczenie za okres od 15.07.2009 r. do 31.12.2010 r.

W dniu 30.12.2010 r. wnioskodawca złożył wniosek o odsetki za okres od 15.07. 2009 r. do 31.12.2010 r.

Decyzją z dnia 17.01.2011 r. Organ Rentowy odmówił prawa do odsetek.

W postępowaniu o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy lekarz orzecznik ZUS, orzeczeniem z dnia 16.07.2009 r., uznał, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Takie samo stanowisko zajęła Komisja Lekarska ZUS.

Organ Rentowy ustalił dla wnioskodawcy termin wypłaty świadczenia rentowego na dzień 25 każdego miesiąca.

W postępowaniu o prawo do odsetek Sąd I instancji ustalił, że wnioskodawca - pracownik umysłowy, likwidator szkód - jest od 15 lipca 2009 r. częściowo niezdolny do pracy na okres 2 lat, co oznacza, że w sierpniu 2009 r., istniały z punktu widzenia medycznego, wszelkie podstawy dla orzeczenia, iż wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji. Niezdolność ta nie pojawiła się w toku postępowania w sprawie sygn. akt V U 2333/09.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji, wskazując na podstawę prawną rozstrzygnięcia, a to: art. 118 ust. 1a, art. 118 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. (Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zmian.) oraz art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887 ze zmian.), uznał, że nie można podzielić poglądu strony pozwanej, iż ostatnią okolicznością do wydania prawidłowej decyzji była data doręczenia Organowi Rentowemu prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 30.09.2010 r., tj. data 15.10.2010 r., bowiem na Organie Rentowym spoczywał obowiązek wnikliwego postępowania zmierzającego do wyjaśnienia wszystkich okoliczności niezbędnych dla przyznania prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości.

W ocenie Sądu Okręgowego za dzień wyjaśnienia „ostatniej okoliczności” niezbędnej do wydania decyzji przyjmuje się datę wpływu do Organu Rentowego prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, o ile za nie ustalenie tych okoliczności odpowiedzialności nie ponosi Organ Rentowy.

Zdaniem Sądu Okręgowego, za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności w sprawie o sygn. akt V U 2333/09, niezbędnej do wydania decyzji przyznającej świadczenie rentowe z tytułu częściowej niezdolności do pracy, należy przyjąć datę oceny stanu zdrowia wnioskodawcy dokonaną przez Komisję Lekarską ZUS w dniu 12.08. 2009 r., co zostało potwierdzone wprost opinią biegłej z dnia 10.06.2011 r.

Wskazuje Sąd Okręgowy, że w postępowaniu przed Sądem w sprawie V U 2333/09 wnioskodawca nie oferował nowych dowodów potwierdzających zaawansowanie jego schorzenia, jakie mogłoby wpłynąć na prawidłową ocenę stanu jego zdrowia.

Natomiast stanowisko Organu Rentowego, że ostatnią okolicznością dla wydania decyzji był wpływ w dniu 6.12.2010 r. zaświadczenia z PUP, które w ocenie ZUS Oddział w O. było niezbędne do wydania decyzji o prawie do renty z tytułu niezdolności do pracy było nieuprawnione, skoro ZUS nie wskazał przyczyn, z powodu których powyższe zaświadczenie winno stanowić ostatnią okoliczność w sprawie o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd I instancji oparł na przepisie art. 98 kpc w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2005 r. Nr 11, poz. 15).

Z wyrokiem tym nie zgodził się Organ Rentowy wywodząc apelację, w której zarzucił:

- naruszenie art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS poprzez jego niezastosowanie,
- art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez niewłaściwe zastosowanie, a przez to przyjęcie, iż ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji przyznającej świadczenie rentowe było dokonanie oceny stanu zdrowia wnioskodawcy przez Komisję Lekarską ZUS, która była zdaniem sądu błędna, podczas gdy za ostatnią okoliczność należy uznać wpływ w dniu 6.12.2010 r. zaświadczenia z PUP, które niezbędne było dla ustalenia okresów ubezpieczenia wnioskodawcy.

Wskazując na powyższe zarzuty strona skarżąca wniosła o:

- zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie odwołania wnioskodawcy w całości.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca wniósł o:

- oddalenie apelacji,
- zasądzenie od Organu Rentowego na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania, w tym także kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja Organu Rentowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe, właściwie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy bez przekroczenia granic wyznaczonych dyspozycją art. 233 § 1 kpc, wyciągnął trafne wnioski, zastosował obowiązujące przepisy prawa i wydał wyrok temu prawu odpowiadający.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem skarżącej, że jeśli chodzi o ustalenie przesłanki niezdolności do pracy będącej niezbędną do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy dla wnioskodawcy była opinia biegłej (...)w sprawie sygn. akt V U 2333/09.

Dowód z opinii biegłego był dopuszczony dla weryfikacji prawidłowości orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, jak i Komisji Lekarskiej, a w efekcie prawidłowości decyzji z dnia 24 sierpnia 2009 r.

Weryfikacja ta okazała się negatywną, bowiem wyrokiem z dnia 30 września 2010 r. Sąd Okręgowy w Opolu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy E. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od 15 lipca 2009 r. na okres 2 lat.

Stąd też w sporze o odsetki toczącym się na skutek odmownej decyzji Organu Rentowego z dnia 17 stycznia 2011 r. należało zbadać, czy Organ Rentowy odmawiając wnioskodawcy prawa do renty, dysponując dokumentacją lekarską, przeprowadzając badanie przedmiotowe, popełnił błąd co do oceny niezdolności do pracy wnioskodawcy.

Sąd I instancji w oparciu o dowód z opinii biegłej (...)ustalił, że Organ Rentowy dysponował materiałem dowodowym, by w sposób prawidłowy ustalić niezdolność do pracy wnioskodawcy i słusznym jest pogląd Sądu, że za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej dla wydania decyzji przyznającej świadczenie rentowe z tytułu częściowej niezdolności do pracy należy przyjąć datę oceny wnioskodawcy przez Komisję Lekarską ZUS.

Prawidłowym jest także stanowisko Sądu I instancji, że Organ Rentowy zobowiązany jest do prowadzenia postępowania zmierzającego do wyjaśnienia wszelkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji, ZUS nie jest

zwolniony od wnikliwego prowadzenia postępowania zmierzającego do wyjaśnienia okoliczności niezbędnych do przyznania prawa do świadczenia, bądź ustalenia jego wysokości, w tym również do ustalenia okresów ubezpieczenia.

Nie można przyjąć zatem, że w postępowaniu toczącym się z wniosku z dnia 3.06.2009 r. o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, którego efektem była decyzja z dnia 24.08.2009 r., stosując zasadę prawidłowego postępowania, już po przeprowadzeniu obszernego postępowania orzeczniczego Organ Rentowy za ostatnią przesłankę do wydania decyzji przyjmuje wyjaśnienie z dnia 6.12.2010 r. dotyczące postępowania prowadzonego z Powiatowym Urzędem Pracy w O. celem zwrotu pobranego zasiłku dla bezrobotnych (z uzasadnienia decyzji ZUS O/ O. z dnia 17.01.2011 r.).

Dlatego też nie można przyjąć – jak chce tego skarżący – za wyjaśnienie ostatniej okoliczności w sprawie daty doręczenia prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 30.09.2010 r., tj. daty 15.10.2010 r. (art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Stąd też, skoro apelacja jest bezzasadna, jako taka podlegała oddaleniu w oparciu o art. 385 kpc.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 108 kpc w zw. z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2008 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.